

מגש: הגב' רחל הבר תה' אשת הרב אברהם ישעיהו הבר צ"ל בפרק יומן מחיו ארובי המש

סיפורו של ד"ר בלוך

אנשים אמיצים במרכז הדרך

[34]

שלא ישמעו על הדברים ממקום אחר. שוחחתיהם לאט. אמרתי לאנשים הגודלים האלו שהশמונות נכוונות, ובמשך דין האמת. התגובה שלהם, הייתה מלאה בכל כרך הרבה אמונה, חזקה גם אותו. סימתי את השיחה שבור ועצוב, וכשנרגעת, צלצלה לנטע ואמרתי לה: אני תורם כליה. אם הרב הבר אין כאן בשכיב להסביר את הדברים ולקזר תהליכי אקום עכשו ועשה זאת בעצמי, אמשיך את דרכו של הרב ואתורם כליה".

ד"ר בלוך סיים את סיפורו ואני גיליתי שידי רועדות מעוצמת ההפעה ומהתרgestות. ד"ר בלוך תורם כליה! זאת לא רק הכליה, זאת האמירה. נפרולוג שתורם כליה זהו סוג של חותמת, אם הוא, שמלווה כל כרך הרבה תורמים ומהלימים, תורם כליה, יש לו מושמות מיוחדות.

בדרכּ כל אני וולכת לבקר את התורמים שלנו יום לאחר התמורה, את ד"ר בלוך הלכתי לראות בvisor התמורה. שעות ספורות לפני שנכנס לחדר הניתוחים סיכמתי עס נטע המתאמה ונכנסנו יחד לראותו. במהלך הביקור סיירתי לו על החוויה המיחודת שאני עברת ועל הטטלה שאני חשה ביום הגדל הזה. כאשר יצאתי מבית החולים מאחלה לד"ר בלוך איחולי הצלה, עמדו דמעות בעיניו. לקחתי מוניות ונסעתי להר המנוחות. צעדתי אל קברו של בעלי, התפלתי לד', בקשתי שהניתוח יצליח ושיהיה בעלי למילץ ישר על ד"ר בלוך ועל כל התורמים והמושתלים.

בעיני רוח ראיית את בעלי, שילחו של רופא כל בשר שזכה להפלה לעשות. דמיינתי אותו ניצב מעל מיטות הניתוחים, מהיך את חייו המPAIR ומבקש מ"ר שירפא את הרופא, יצליח תרומתו ושיעלה היזוגי יפה..."

ל' בניסן, יום הפטירה של בעלי. סחרחות אזהה ב'.>.

בஹוטו רופא'(הDSA), ד"ר בלוך היה זה שהורה לי לאשפז את בעלי כאשר חש שלא בטוב. היו אלה ימי חול המועד פשח וד"ר בלוך הורה לי אז בטלפון להזמין אמבולנס ולפנות אותו.

באוטו זמן לא פשט שהה בעלי בין כותלי בית החולים במצב קשה, מורדים, מונשים ונאנך על חייו, עד שבתאריך ל' בניסן, חלה הטבה עצומה במצבו וכולנו חenso הקלה והתחפלנו שיינגרר על המשבר. "באוטו יום חזרתי הביתה מבית החולים כאשר תקווה גдолה מפעם בלבבי", סיפר הרופא, "ידעתי כבר שהמצב טוב יותר וקיים שיאנהנו במנחת שיפור והחלמה. באחת עשרה ועשרים צלצל אליו חמק' שטייט"א - אביו של הרב הבר. "ד"ר בלוך", אמר לי בקול רועד, "משמעותו שמוות שמשהו קרה לבן שלו, האם זה נכון?".

באוטו זמן הילדים ואני כבר ידענו שאരאים ניצחו את המזוקים, אך הינו עדין מכובלים ולא ידענו איך לבשר להורי בעלי את הבשורה הקשה, כך שהם עוד לא ידעו זאת.

"הבטחתך לאיבוי של הרב שאלצלל בבית החולים ואברר לו את הדברים", המשיך ד"ר אהרון בדבריו. "זרמתי טלפון לבית החולים הדסה' ושמעתה שהగרווע מכל קרה. בכת אחת הבנייני שעכשו, ביל' התראה מראש, עלי לבשר לאבא הגדל הזה על פטירתו של הבן שלו. אף אחד לא הכין אותו לרוגעים האלן. אני רופא כבר שנים וקרה יותר מפעם שהוא עלי להודיע לאנשים בשורות קשות, אבל הפעם הרגשתי שאני מסוגל.

ידעתי שאין מה לעשות, במקום שאין אנשים השתדל להיות איש. יש כאן זוג הורים השווים בכידוד ואני חייב לספר להם על מה שקרה כדי רצוני לכדי מעשה".

מאחר ובשבועות האחרונים הזמן לנו להזכיר לא את מסירתו של ד"ר בלוך, הנפרולוג שטיפל בבעל, אני רוצה להזכיר הפעם את המדור הזה לסיפור מיוחד הקשור אליו.

שלושה חודשים לאחר פטירת בעלי קיבלתי שיחת טלפון מ"ד' בלוך, רופאו המלווה, וזה שבחמאל השנים גילינו כי מעבר להווטו רופא מסור מאד, הוא מומחה עצום במקבוק אחר מושתלים ובטיפול בהם ואני חשבתי שלא מעט מקראי "יתד נאם" מטופלים על ידו.

לאחר שבלי נפטר, פחתו אוטומטיות השיחות שלנו איטו והתרכו בפעולות של 'מתנת חיים' בלבד, אך באותו בוקר צלצל אליו הרופא ורק אמר: "נטע, מתאמת ההשתלות ב'הDSA', אמרה שהגע הזמן לספר לך משוזה. את ישבת או עומדת?" ליבי החל לפuous במחרות -

לשם מה הוא מטרים את השאלה? מה קרה? "אני מתיישבת", אמרתי והקשתי. ד"ר בלוך חכח בגרונו מבוכחה ולבסוף אמר: "שש שנים משביל בתוכו הרצון לתרום כליה. שנים רבות אני מלאה מושתלים ומתפלב בהם, רואה נתרמים וידעע עד כמה ההשלה של התמורה משפיע על בריאותו של הנתרם ומענקה לו חיים חדשים ממש, עוקב אחרי 'מתנת חיים', שווה במחיצתכם בשבותה תורמים ועוקב גם אחרי בעל, לומד את הנושא וחוקר אותו, בקיורו, יש בידי את כל המידע על התמורה ועל החיים שלאתה. ובכל זאת, למורת העובדה ששניהם ארכות אני כבר רוצה לתרום כליה, עד היום לא העזתי לחוץ את הגבול שבין רצון למעשה".

"כל' בניסן, לפני שלושה חודשים, הבשיל רצוני לכדי מעשה".

הבראה: לצערנו בשבוע שעבר נפלת טעות בעימוד של טור זה ומשפטים הופיעו כפולים ולא ברורים. ניתן לקבל את הטור הנכון במספר הפקס או המיליל של המערכת. כולנו התנצלות, מערכת קטיפה.

הבראה: עיתון קטיפה הוא שפונה לגברת הבר בבקשת להעלות על הכתב מקורות החיים של בעלה ז". יהיו הדברים לזכרו הרבה ועליהם נשמעו של אברהם ישעה בן רב צבי